

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris.
Apparatus Doctrinae Sacrae**

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

§. 6. Actus varii contritionis & amoris Dei super omnia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38464

capacem, & multis naturæ & gratiæ donis præditam. Et quem in finem sic te creavit? Ut post hanc vitam cum ipso Deo felicitatis & gloriæ æternæ particeps efficiaris, quo nullus majus donum excogitari potest. Si ergo diligis parentem, qui tantum corpus tuum genuit, & paucorum tantum annorum hæreditatem tibi comparavit, quantum majori dilectione & affectu debes Deo adherere, qui non tantum corpus, sed etiam animam immortalam, & hæreditatem æternam tibi in cælis præparavit.

O Creator mi, ô Pater æternæ, diligo Te super omnem mundi dilectionem, non tantum quia ego hæc à te bona accepi, sed quia in te ipso tam bonus es, tam pius, tam benignus, ut me indignum tot tuis donis ac bonis prævenire dignatus fueris. Et interim ego in te peccando fui tam ingratus, quando tu erga me fui, sicut tuam gratiosus.

Confidera quartò, Postquam Dei dona, & spem salutis æternæ peccato perdidisti, quomodo per Filii sui mortem, Passionem, ac Sanguinem te à suppliciis æternis redemit. Quomodo iterum, iterumque relabentem ab inferni pænis toties conservavit, in quibus hoc momento arderes, nisi Deus erga te divinæ justitiæ rigorem continuisset.

Sic ergo Deus dilexit mundum ut Filium unigenitum daret: sic dilexit hanc animam meam, ut per ejus Sanguinem me à morte æternæ conservaret. Quid ego retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi? Suscipe saltem cor meum, & animam meam, & amorem meum & vitam meam: ut amore amoris tui moriar, qui amore amoris mei dignatus es mori in ligno Crucis.

Confidera quintò, Immenfam ac perpetuam Dei ac Salvatoris tui in te Charitatem, in eo quod velit in Sacramento Eucharistiæ nobiscum assiduò permanere, & seipsum nobis in cibum & alimentum præbere, dicens, *Qui manducat meam carnem & bibit meum sanguinem in me manet & ego in eo.* Et, *Qui manducat hunc panem vivet in æternum.* Quænam mater adeò tenerè diligit filium suum ut illi carnem & sanguinem suum in alimentum præbeat? Christi verò in nos amor omnium hominum amorem adeò superat, ut satis illi non fuerit morte sua nos redimere, sed etiam voluerit carnem, & sanguinem, & animam, & divinitatem suam nobis in escam, in solatium, in vitæ æternæ pretium relinquere.

Dic ergo cum S. Augustino. O anima mea, si pigeat amare, non pigeat te saltem redamare Deum & Salvatorem tuum, tali amore te prævenientem. O amor mi! Si deliciae tuæ sunt esse cum filiis hominum, quomodo non erunt deliciae meæ esse tecum.

Diligam ergo te fortitudo mea, Dominus firmiter meum, & refugium meum, & liberator meus, & amor meus in æternum.

Confidera sextò, Ingentia beneficia quæ Deus præ multis aliis ex speciali amore tibi in particulari concessit.

Primò, Vocavit te ad veram Ecclesiam, & Fidem sine qua nulla est salvatio, idque peculiari favore & auxilio, teste Christo Joan. 6. *Nemo potest venire ad me, nisi Pater meus traxerit illum.* Cogita quàm multa hominum millia in sua infidelitate & hæresi æternum pereant, quos si Deus tuo loco ad suam Ecclesiam ita vocasset, fortè multo ardentius illum coluissent & amassent. Cogita quid de te factum fuisset, si Deus permi-

sisset te nasci ex parentibus hæreticis, aut educari inter amicos aut cognatos hæresi infectos, qui te in errorem & damnationem abduxissent.

Secundò, quomodo divina providentia non permisit ut sine Baptismo in utero matris extinctus fuisses, ut multi alii.

Tertiò, Quod ab infantia nactus fueris Magistros probos & Catholicos, qui te in timore Dei, & amore virtutis continuerunt, ne inter homines secleratos & perditos vitam duceres.

Quartò, Quod tibi præ multis aliis præbueris usum frequentem Sacramentorum, à subitanea morte, & à damnatione æterna conservaveris, ut possis in gremio Ecclesiæ mori, Sacerdotis absolutionem obtinere, in perfectò Deiamore & gratia vitam terminare, & ad salutem æternam cum Christo & Sanctis in celo pervenire. Verè potes ex animo cum Propheta dicere:

Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi. Quomodo non diligam illum super omnia, qui quodammodò super omnes me dilexit?

O mi Deus desidero te amare super omnia, sicut te diligunt Angeli in cælo, sicut te diligunt Apostoli & Martyres, & sicut te dilexit sanctissima Virgo Deipara, cum qua ex toto corde & affectu dico: Magnificæ anima mea Dominum, & exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Et ut possim quantum in me est amorem amore compensare.

Suscipe Domine universam libertatem meam, accipe memoriam, intellectum, & voluntatem meam. Quidquid habeo ac possideo mihi largitus es, id totum tibi restituo, ac tuæ voluntati trado gubernandum. Amorem tuum cum gratia tua mihi dones, & divites sum satis, nec aliquid ultra posco in rebus creatis.

Quando advertet Confessarius poenitentem suum his motivis excitatum, & ad Dei amorem inflammatum esse, dum ferrum candet, poterit primò cum illo recitare aliquos actus Charitatis & Contritionis infra exprimendos, ut ad Confessionem generalem, aut particularem, aut ad alia Sacramenta disponatur.

Secundò, Suadere ut ex Dei amore ignoscat omnibus, qui ipsum offenderunt.

Tertiò, Hortari ut ab omnibus veniam postulet, quos dicto, aut facto offendit.

Quartò, Ut morbi molestias, aut mortem ex Dei amore libenter suscipiat.

Quintò, Ut promittat præstare debita, aut alia, quæ judicat ad ægri salutem necessaria.

Sextò, Ut proponat, si Deus vitam ulteriorem deriderit, optimo pietatis exemplo aliis præluere.

§. VI.

Actus varii Contritionis & Amoris Dei super omnia.

I.

O Magne Deus! Te amo super omnia, te diligo ex toto corde, ex tota anima, & ex omnibus viribus meis. O quam doleo quod à sanctissima voluntate tua cogitatione, verbo, vel opere unquam peccando recesserim. Nunc ego firmissimè propono omnia mandata tua implere omniaque, te aspirante, peccata vitare. Et quare? Non aliâ causâ, quam ob immensam perfectionem, incomprehensam potentiam, altissimam sapientiam, infinitam bonitatem tuam, sine

Arisde
KinTheo
logiaD. IV
2. 8

propter Teipsum, & quia omni amore dignissimus es. O Pater! O Fili! O Spiritus sancte! O Sanctissima Trinitas! O Deus meus & omnia.

II.

Domine Jesu Christe, verus Deus & verus homo, Creator & Salvator meus, doleo ex toto corde meo, quod Te offenderim, qui tu Deus meus es, & te amo super omnia, firmiterque statuo, nunquam posthac peccare, sed omnes peccandi occasiones evitare. Propono quoque peccata mea confiteri, poenitentiam, quae injuncta fuerit, exsolvere, & si quid alicui debeam, restituere. Amore etiam tui remitto injuriam omnem quae quocumque mihi illata. Insuper ad expianda peccata mea, offero Majestati tuae vitam, labores, & bona opera mea universa. Ut verò humillimè peccatorum meorum veniam effligito, ita confido, ab infinita bonitate tua, per merita sanctissimae Passionis, sanguinis & mortis tuae, ea mihi remittenda: praestandam etiam gratiam, quae vitam meam emendem, & in sanctissimo servitio tuo in finem usque perseverem, Amen.

III.

Delicta mea, Deus meus, expavescio, & ante Te erubescio, cum veneris judicare, noli me condemnare. Doleo Deus cordis mei, doleo ex toto corde meo, quod offenderim ac laeserim supremam bonitatem ac majestatem tuam. O cur unquam displicui tibi amabilissima bonitas! O Majestas colendissima, doleo jam ex sincerissimo amore tui, qui amari super omnia infinite dignus es. Amo te Deus meus omnium Creaturarum mihi possibili affectu: idque non propter me, sed propter Te solum O Bonitas, Benignitas & Amabilitas infinita: & Tibi puro corde adherere, Tibi placere, Te glorificare desidero in aeternum.

IV.

O Bone Jesu, Deus meus! utinam Te cum beatissimae Virgine matre tua & Sanctis omnibus semper amassem, & nunc amarem! nec unquam offenderem, nec offenderem posthac in aeternum. Sed cheu! erravi sicut ovis quae periit, quare servum tuum, aspice in me, & miserere mei. Ego iniquitatem meam agnoscens doleo ex toto corde de omnibus peccatis meis, quia tibi, quem diligo super omnia, displicent. Cupio & propono seriò emendare, cavendo omnia peccata, (maxime hoc, & illud in particulari) & novo fervore me totum servitio tuo impendere: & hoc propositum meum toties renovare cupio, quoties vivo, quoties respiro in perpetuum. In Satisfactionem meam & omnem vitam meam tuae voluntati & gloriae offero; veniam cum finali gratia precor, & spero per te bone *JESU* Salvator mi, qui ex voluntate Patris cooperante Spiritu sancto per incarnationem, nativitatem, circumcissionem, lacrymas, labores, persecutiones, passionem, crucem, mortemque me redimere dignatus es. Ad te unicam spem confugio, in abyssum meritorum tuorum me abjicio, in tua sanctissima vulnera me abscondo. Tu aeternam charitatem supplere digneris imperfectionem meam, omnia peccata mea igne amoris tui exurendo & opera mea imperfecta emendando, tuisque meritis uniendo. Tu, mi Creator & Salvator, dignare me totum possidere, regere, & ab omnibus imperfectionibus & miseriis meis me liberare: tuae denique voluntati ita adunare, ut vitam meam gloriae tuae, & salutis animarum impendam, & nunquam à te ad

momentum separer, sed laudem te & benedicam cum electis omnibus nunc, & semper, & in secula seculorum.

Hoc ego cum lachrymis oro, per sanguinis undas.
Per vulnus lateris, per sacri vulnus Amoris.
Deme mihi misero sceleratae crimina vitae.

§. VII.

Praxis eadem per breves interrogationes, quando aeger loqui vix potest.

Nonne N. firmiter credis omnia, quae tibi Deus per Ecclesiam Romanam credenda proponit? Credo, & in ea fide mori volo.

Nonne fiduciam tuam omnem in Deo *JESU* tuo defixisti? Defixi, & fidenter dico; in te Domine speravi, non confundar in aeternum, quoniam tu Domine singulariter in spe constituisti me.

Nonne Deum amas super omnia propter infinitam ejus bonitatem? Amo, & amabo in aeternum Deum meum, Creatorem meum; utinam diligerem Te Salvator mi, eo amore quo dilexit te mater tua, quo diligunt te in caelo Sancti tui in aeternum.

Nonne doles ex animo te Deum toties offendisse, quem summo amore profici debueras? Doleo, idque Dei solius causa, quia divina illius majestas toties à me peccando offensa est.

Nonne te Deo totum tradis, qui se tibi totum dedit? Trado in manus Dei, vitam & mortem meam, ut de iis pro suo arbitratu disponat.

Nonne, si Deus te pristinae sanitati redderet, aliter vitae tuae rationes institueres? Instituerem, & ardentius quam haecenus Deum meum amarem, eique servirem.

§. VIII.

Ad sacrum Viaticum preparatio.

Vaticum differt à Communione ordinaria, quod in hac petamus à Deo gratiam bene vivendi, per hoc autem gratiam bene moriendi; idque viatici nomen designat, quod nihil aliud est, quam annona sive comestus ad futurum iter. Sed quo longior via est à terra in caelum ad quod moribundus properat, eò S. Mater Ecclesia filios suos decedentes Viatico instruit potentiore Corporis & Sanguinis Christi.

Forma dandi viaticum haec est: *Accipe Frater (vel soror) Viaticum Corporis Domini nostri Jesu Christi, qui te custodiat ab hoste maligno & perducas in vitam aeternam, Amen.*

Forma verò Communionis ordinaria: *Corpus Domini nostri Jesu Christi custodiat animam tuam in vitam aeternam.*

Qui manè celebravit vel communicavit, & postea eodem die incidit in periculum mortis, potest iterum Communionem lumere non jejunus per modum viatici. Et si postea periculum duret, & aeger id multum desideret, potest idem permitti post unum alterumve diem. Conc. eam Constantiensis *Sess. 13.* tempus non limitat, quando dicit, in casu infirmitatis Eucharistiam dari posse non jejunò. Alias interstitium ordinarium solet esse 7. vel 8. dierum.

Potest dari viaticum aegro qui ex febre in delirium incidit, si antea illud desideraverit, aut signa Contritionis ediderit, nec appareat periculum irreverentiae. Ita Rituale Rom. Item damnato ad mortem, etiam non jejunò, si necessitas urgeat.

Qui-